

SØNDAG D. 9. SEPT. 2007

Prædiken af Steen Erik Grarup.

Gammeltestamentlig læsning: Salme 34 v. 2-9.

PRÆDIKENTEKST: **ROMERBREVET KAP. 12 v. 9-16.**

Prædikenemne : "Du blev skabt til at være med i Guds familie - FÆLLESSKAB"

I dag er vi så nået til den 3. søndag i kampagne forløbet med de 40 målrettede dage og vi oplever denne første del har indeholdt mange rige oplevelser for os som menighed her i Silkeborg, lige fra Kick off start for godt 14 dage siden, efterfulgt afstort fællesskab ved 2 gudstjenester med spændende børneaktiviteter samt opstart af gruppemøder med gode og inspirerende samtaler. Temaet for denne søndag og gruppesamtalerne i den kommende uge handler om fællesskab med titlen:

"Du blev skabt til at være med i Guds familie"

Hvis vi ville lave en rundspørge blandt forskellige folk, børn og voksne hvad de forstår ved oplevelsen af at være i en familie, ville vi sikkert få mange forskellige svar, både positive men vel også i nogle tilfælde negative.

Det kunne f.eks. være børn der svarede at de slet ikke kunne undvære at være sammen i familien med mor og far og deres søskende, det er et trygt fællesskab for dem, til gengæld så kan der også træffes andre børn der har dårlige oplevelser fra deres hjem, fordi deres mor og far ikke bor sammen som familie med alt hvad det indebærer.

Det kunne også tænkes at vi fra modne mennesker fik et svar på spørgsmålet om hvad de følte deres familie havde betydet for dem, der var meget nuanceret, lige fra begejstring over et sammenhold i familien der betød en daglig kontakt og hjælpsomhed i mange livsforhold, til den modsatte holdning, at familien ikke er noget man kan stole på fordi der har været stridigheder og uoverensstemmelser i flere år mellem søskende eller andre familie medlemmer.

Men hvordan ville vi svare hvis vi fik spørgsmålet:

"Hvad føler du ved at være en del af Guds familie, menigheden"

men når temaet er: "Du er skabt til at være med i Guds familie" så tror jeg det kan hjælpe os til at forstå det er Guds vilje gennem Hans skaberværk at vi skal være sammen som familie idet fællesskab som en menighedsforsamling er, og ikke alene hans vilje men også hans rige gave til os at være en del af det fællesskab.

Kan vi så alligevel have lidt vanskelig ved at formulere et svar på det her spørgsmål så føler jeg Gud har brugt sin tjener Paulus til at give os nogle svarmuligheder som beviser hvor stor en forret det er at være med i Guds familie, men også hvilke opgaver vi kaldes til at tage del i, opgaver eller tjenester der kan blive til stor velsignelse for den enkelte af os men også til styrkelse og fremgang for menigheden.

Det er helt utroligt at tænke på hvordan Gud bruger denne Paulus, som i sin ungdom med al sin styrke forsøgte at udrydde dem der var kommet til tro på Jesus og som holdt sammen i det første fællesskab som kristne.

Men han blev jo mødt af lyset fra Jesus ude på vejen til Damaskus og fra den dag af og helt til sin henrettelse i Rom, var han det største redskab som Gud brugte til at udbrede sit rige, det skete ved at Paulus rejste rundt med vidnesbyrdet om frelsen i Jesus og derefter at opmuntre alle der kom til tro, til at være sammen som Guds familie.

Men vi ved også at Gud udrustede han med evner til at skrive om det som var ham magtpåliggende at sige til sine venner og dem som var med der i de første kristne menigheder, det blev derfor til opmuntringer, til vejledninger, til åbenbaringer, til formaninger og til styrkelse af deres tro.

At vi så han fået lov at bevare mange af disse Paulus ord fra hans breve til menighederne her i Bibelen er en Guds gave så rig som op gennem tiderne har talt stærkt til mennesker og dannet grundlaget for at Guds familie har fået lov at vokse i tro og antal, så vi også i dag kan glæde os over at være en del af den familie der endnu engang har lyttet til et Paulus ord ved denne gudstjeneste.

Lad os derfor bruge nogle minutter her til at understøtte for hinanden hvilke svar vi finder på hvad et vil sige at være med i Guds familie hos Paulus her i Romerbrevet og de svar vil jeg kalde vigtige fundamentblokke i det at være en del af denne familie.

Det er jo vigtigt ved ethvert byggeri at fundamentet er i orden, det er ikke noget man kan sløse med hvis man ønsker et hus der holder i mange år, på samme måde er det også vigtigt at fællesskabet i Guds familie bygges op på værdier der holder og er til velsignelse for den enkelte og for hele menigheden.

Den første fundamentblok har vi i vers 9 som lyder:

Kærligheden skal være oprigtig. Afsky det onde, hold jer til det gode.

I hverdagsdansk oversættelsen siges det lidt på en anden måde, nemlig sådan her

”Det er ikke nok at tale om kærligheden, den må vise sig i handling”

Og det sætter jo en tyk streg under vigtigheden af at vores kærlighed til hinanden bør være oprigtig, så det ikke bliver tomme ord når vi siger at vi elsker hinanden, fordi de handlinger vi fortæger os, den måde vi hjælper hinanden på og de ord vi bruger om hinanden, ikke altid er båret af kærlighed

Jeg tror at Gud kalder ad os til at behandle alle kærligt med vort virke i menigheden, så vi prøver at holde os til det gode, da vil det gå op for os hvor stor en gave det er at vi kan elske hinanden.

Gud har jo vist os hvad sand kærlighed er ved at Han handlede, da han sendte sin søn til vor jord for at blive vores frelser og Jesus gjorde det kendt for alle mennesker, at han handlede i kærlighed da han gik imellem dem her på jorden, når han lægte de syge, opvakte døde og kaldte mennesker til at følge Ham.

Og den største handling Jesus gik igennem som beviste hans kærlighed til os, var lidelsen og korsdøden, men her ser vi også Guds magt til at handle da han lod Jesus opstå af graven, det er for mig det allerstørste bevis på hvad kærlighed er.

Så er kærlighed også grundlaget for de næste blokke vi som Guds familie kan bygge videre på, for her i vers 10 står der:

”Vær hinanden hengivne i broderkærlighed, kappes om at vise hinanden agtelse.”

Den her opfordring er slet ikke forenelig med Jante loven, for når der her tales om at konkurrere med at vise agtelse for hinanden så passer det ikke med påstanden som vi kender, at du skal ikke tro du er noget, med tværtimod er det en positiv og herlig opgave vi her stilles overfor, netop at finde og se de fortræffeligheder ved hinanden som vi kan påskønne og takke hinanden for, især når vi gør det med den broderkærlighed som der også henvises til i dette vers. De næste vers vi skal standse ved indeholder flere vigtige elementer til at bygge fællesskabet op på, der står nemlig i vers 12

”Vær glade i håbet, udholdende i trængslen, vedholdende i bønneren.”

Vi kan vist ikke tit nok opmuntre hinanden til at være glade, for det er det den bedste sindsstemning vi kan befinde os i når glæden får lov at boble i vort sind og i vore tanker.

Der er et udtryk som vi i den sidste tid ofte har hørt som passer godt på fællesskabet, og det er påstanden om at ”Den korteste afstand mellem to mennesker er smilet” det er herligt når det også er et vartegn for alle der hører til i Guds familie.

Når det nævnes at være glade i håbet, så vil jeg gerne at vi også oplever håbet som en forventning, for da bliver det langt mere nærværende for os alle, når vi supplerer håbet med en stor del forventning, for så kan vi glæde os endnu mere til det som kommer.

Vi her Silkeborg kan glæde os over at forvente stor velsignelse og fremgang efter de 40 MD, og vi har alle lov til forvente store oplevelser i Guds familie så det fylder os med glæde.

Når Paulus skriver om at være udholdende i trængslen, så kan det godt være at trængslerne har været større på den tid, alligevel føler jeg vi har behov for at tage det med som en blok i bygningen, for hvis vi alt for let giver op når vi møder modgang fordi vi føler at det går ned ad bakke både i vort personlige kristenliv og i vort menigheds liv, så bliver der ikke noget at bygge videre på, netop, derfor lad os ikke miste modet men give tålmodigheden lov til at sejre over fortvivlelsen.

Endnu engang kaldes vi til at holde fast ved Bønneren og det er fordi det er så vigtigt at vi i bøn har mulighed for at bringe alting frem for Gud, og vide at han hører os og svarer os. Ikke altid til vor

tid men når han ser og kender det er Hans tid.

Vers 13 er den praktiske blok til bygningen, hør blot hvad der siges. ” *Vær med til at hjælpe de hellige, når de har behov for hjælp. Læg vægt på at være gæstfrie*”

Nu tror jeg ikke alene det drejer sig om ”håndkraft hjælp” vi har brug for at give og modtage, men tit også hjælp i form af opmuntring, påskønnelse, taknemmelighed, samtale og forbøn, alt sammen så langt som Gud viser os der er behov for det, for så vil Han vejlede os og udruste os til at være til hjælp.

For at lægge vægt på Gæstfriheden er det godt at være naturlige og åbne, for så tror jeg vi får mange venner, ja jeg tror endog det i flere tilfælde kan lykkes at sådanne venner kan være os så nær at det føles som om vi er i familie, og det er nok slet ikke dårligt.

Som det sidste jeg vil tage med fra Paulus ord er hvor han i vers 16 siger:

”Hold sammen i enighed”

Det er virkelig en vigtig opgave at tage til os som Guds familie der hvor vi hører sammen, for det minder os jo om at det er nødvendigt at holde sammen, endog holde tæt sammen, holde sammen med hinanden og holde sammen med Gud, så han bliver vort midtpunkt, vort grundlag, det som Menigheden, Guds familie bliver bygget op på, da bliver vi til en enhed som bringer rige velsignelser til enhver der vil være med i Guds familie.

Når vi nu har hørt disse ord af Paulus og kaldt dem for fundamentet til at bygge vort liv på fordi vi er skabt til at være med i Guds familie, da må vi have lov at slutte med en bøn til Gud om at han vil være vores hjælper ved sin gode hellige ånd.

Og den bøn har vi på en måde også sunget for lidt siden med den sang som vi har kaldt kampagne sangen, for der synger vi

Hjælp os at være den kirke,
som du i dit hjerte har tænkt.

Hør vor bøn ,o Gud,
hjælp os række ud.

Hør vor bøn. O Gud,
kærlighedens bud.

Må det så være den bøn vi ikke alene synger men også beder af hjertet, så vil Gud velsigne os ved at vi er skabt til være med i Hans familie.

Amen.